

Ager og Eng ved forskellige Foranstaltninger til Fordel for Landbruget: Vanding, Afvanding, Mergling, Inddigning og lignende. I 1923 blev der gennemført et lignende Forslag, der gik ud paa, at der i Finansaaret 1923—24 kunde udlaanes $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Loven blev ikke fornyet for Finansaaret 1924—25, og Aarsagen var vel den, at de Beløb, der havde været stillet til Raadighed, ikke var kommet til Anvendelse, at der ikke have været Ansøgere nok til at optage det fulde Beløb. Da det imidlertid viser sig, at der alligevel fremkommer en Del Andragender og Ønsker fra forskellige Landbrugere om at faa saadanne Laan, har man i Ministeriet ment, at det var berettiget og rimeligt nu igen at fremsætte et Forslag af lignende Art, men da det, som sagt, ikke har været nødvendigt at bruge saa mange Penge, som man tidligere tænkte sig, gaar dette Forslag kun ud paa, at der kan udlaanes indtil 300 000 Kr. i Finansaaret 1925—26. Det har vist sig, at i Henhold til den Lov, der blev gennemført i 1921 om Udlaan paa indtil 1 Mill. Kr. aarlig, er der i de to første Aar kun givet Tilsagn om 500 000 Kr., i Finansaaret 1923—24 er der kun givet Tilsagn om 202 000 Kr., og indtil November 1924 er der ikke kommet til Udbetaling af det første Beløb mere end ca. 358 000 Kr. og af det sidste 120 000 Kr. Det vil altsaa ses, at alle de Penge, der har været stillet til Raadighed, ikke er kommet til Udbetaling. Derfor vil man nok kunne nøjes med de 300 000 Kr., der nu stilles til Raadighed efter det foreliggende Forslag.

Lovforslaget var, da det blev fremsat i Folketinget, i nøje Overensstemmelse med de tidligere Forslag paa et enkelt Punkt nær, idet der var tilføjet en Bestemmelse om, at de Landboere, som ønskede at faa disse Laan, ikke maatte have en større Ejendom end med en Jordværdi af 10 000 Kr. Det har nemlig altid været Meningen, at denne Foranstaltning kun skulde være til Gavn for det mindre Landbrug. Man fandt derfor, at det vilde være rimeligt at fastsætte en saadan Bestemmelse om Jordværdien, navnlig under Hensyn til vore finansielle Forhold. I Folketinget var der imidlertid Flertal for, at denne Bestemmelse skulde udgaa, og at Forslaget skulde føres tilbage til den Affattelse, Loven tidligere har haft, og da der var Enighed herom fra forskellig Side, medens der ogsaa var Enighed om, at denne Foranstaltning dog særlig skal komme det mindre Landbrug til gode, er det mit Haab, at man ikke blot i Ministeriet, men

ogsaa ude i Kommunerne, hvor man skal være med til at administrere Bevillingen, vil kunne faa Lovens Bestemmelser gennemført saaledes, at det kommer de mindre Landbrug til gode til Trods for, at man ikke i Loven har denne Bestemmelse om de 10 000 Kr.s Jordværdi. Jeg har derfor modtaget den nævnte Ændring i Folketinget.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 315).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg har herved den Ære for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser. Lovforslaget er vedtaget i Folketinget i den samme Skikkelse, hvori det blev fremsat, og det har ikke været underkastet Udvalgsbehandling. Lovforslaget gaar ud paa, at der, ligesom det har været Tilfældet i de sidste 2 Finansaar, ydes 750 000 Kr. til Fordeling til Hjælpekasserne. Loven skulde træde i Kraft 1. April 1925.

Jeg haaber, at Lovforslaget maa finde en gunstig Modtagelse i det høje Landsting, og at det ogsaa her maa blive vedtaget uden at komme i Udvalg, saa at vi kan fortsætte med at yde Hjælpekasserne Tilskud efter de samme Regler og med det samme Totalbeløb, som har været anvendt de to foregaaende Aar.

Gisselbæk: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt, og kan tilsige den højtærede Indenrigsminister, at vi fra vor Side ikke ønsker at faa Sagen i Udvalg. Jeg vil ogsaa takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har holdt sig indenfor den økonomiske Ramme, som Loven har haft i de to